

ה. קו מפריד (–)

§15 קו מפריד, כלומר קו שלפניו ולאחריו יש רווח, משמש כשמורגש צורך להפריד הפרדה יתרה בין חלקי המשפט –

א. לאחר חלק ייחוד (דוגמות 1-2), לפני כינוי מסכם (דוגמה 3), לפני חלק של המשפט שיש בו משום הפתעה (דוגמות 4-6), לפני הסיפה של מחזורת (דוגמה 7) וכיוצא באלה. במקרים האלה הקו המפריד בא במקום פסיק.

דוגמות:

- כתבי יד מאוחרים של המשנה ושל חיבורים אחרים של ספרות חז"ל – חלו בהם ידיים. [ראה גם §12.]
- העם היווני – במה מתבטאת רציפות זהותו ב־3,500 השנים האחרונות?
- הפיקחות, הזריזות, החן הכובש לב זרים – כל אלה סימניה של הגלות.
- תאמר אהיה רב – לא למדתי תורה.
- אף אנוכי דבש מצאתי – אך לא בא אל פי ושפתיי.
- אולם מי שיודע להבדיל בין עיקר לטפל – יודע גם שאין לזלזל במה שאינו עיקר.
- אף על פי שגדליה התפרנס מן המלמדות בדוחק, וכל ימיו היה לו מיחוש, ואשתו הייתה חולנית; אף על פי שבימות החורף לא היו החלונות השבורים שבביתו הנמוך עומדים בפני הדלף; אף על פי שלא בכל יום היה גדליה וביתו יכולים לקיים מצוות עשה שבתורה: "בערב תאכלו בשר ובבוקר תשבועו לחם" – בכל זאת, אילו סר אליו מלאך המוות ואמר לו: "עדיין לא בא יומך, אולם אם חפץ אתה ברצון טוב, יכול אני לגאול אותך מחייך המרים", היה יורק לו בפניו.

ב. במקום שיש השמטה במשפט. למשל:

- פלוני רוצה תורה, ואלמוני – סחורה.

ג. לפני מילים או צירופים שהם פירוט או תוכן או הסבר של מה שקדם להם (במקום נקודתיים ; ראה §14 ב-ד). למשל:

- הריחוף הוא מהיר – כמאה קילומטרים בשעה.
- מה חשוב יותר למכונית שתיסע – מנוע או דלק?
- קשר הטלגרף נעשה על ידי הפסקות בזרם החשמל המסמנות נקודות וקווים: זרם לזמן קצר מאוד – נקודה; זרם לזמן ממושך יותר – קו.

הערה: לעתים יבוא קו מפריד בין הנושא לנשוא במשפט שמני בלא אוגד (דרך הכתיבה הזאת שכיחה בכותרות). למשל:

- מועמד המפלגה לראשות העירייה – האלוף במילואים א"א.

§16 קו מפריד בא לעתים –

א. לציין חילופי דוברים בתיאור שיחה. למשל:

- (1) כבר בפתח קראה בעליצות מעושה:

– כל זה לא הספיק לנו!

תמהנו: על מה הוצאתם?

– על כרטיסים ועל בילויים.

- (2) – ומה אתה עושה בכוכבים הללו?

– איני עושה מאומה. אני מחזיק בהם.

– ומה בצע לך, שאתה מחזיק בכוכבים?

– אני מחזיק בהם כדי להיות עשיר.

– ומה בצע לך בעושר?

– כדי לקנות לי עוד כוכבים, אם יתגלו אי־פעם.

ב. במקום שלוש נקודות, לציון קיטוע, השמטה או ערפול

(ראה גם §24ג, §25). למשל:

- (3) הורגש לרגעים אפילו מין כובד מיוחד, מיותר –

§17 **זוג קווים מפרידים יכול לבוא –**

א. לציון הסגר באמצע משפט (במקום פסיקים או סוגריים). למשל:

- (1) שמה לפני הרבה שנים – צעיר ועז אז הייתי – כרמים רחוקים נטרתי.
- (2) יש להרים על נס את עבודתו הפורייה של שד"ל בזמנו ואת מפעליו היקרים של – ייבדל לחיים – ר' חיים בראדי בדור הזה.

(ראה §4 וכן §19 דוגמה 2.)

ב. לציון תמורה, בעיקר תמורה מפרטת הבאה באמצע משפט. למשל:

- (3) כל הקדושות – ארץ ישראל, ירושלים, הר הבית, המקדש, הלוחות – אין בהן קדושה בעצמן ולא נתקדשו אלא במעשה המצוות.
- (4) בסמינר בין־לאומי של מתרגמי גראס הוכר תרגומו ל"דג הפוט" – ספר קשה במיוחד – כתרגום הקרוב ביותר לרוח המקור.

§18 **קו (מפריד) משמש גם לציון טווח ("עד") בין מספרים (בספרות או באותיות) או בין מקומות וכיו"ב. למשל:**

סעיפים ג-ח; בשנים תשמ"ח-תשנ"ג; עמ' 47-53;

בין השעות 16.00-18.00; קו חיפה-ירושלים; ערכים שלל-שתת.

הערה א: נוהגים שלא לשים רווחים לפני הקו ואחריו.

הערה ב: בכתיבת מספרים יש לכתוב מימין לשמאל. למשל:

47-53 [ולא 53-47].